

HOLY BAPTISM
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

St Andrew's Orthodox Press
SYDNEY
2008

First published 2008 by
Greek Orthodox Archdiocese of Australia
242 Cleveland Street
Redfern, NSW 2016

Copyright © 2008 Greek Orthodox Archdiocese of Australia

This work is subject to copyright. Apart from any use permitted under the Copyright Act 1968, no part may in any form or by any means (electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise) be reproduced, stored in a retrieval system of transmitted without prior written permission from the publisher. Enquiries should be addressed to the publisher.

National Library of Australia
Cataloguing-in-Publication Data

Holy Baptism = To Agion Baptisma.

ISBN 9780977597420 (hbk.)

1. Orthodox Eastern Church - Liturgy. 2. Orthodox Eastern Church - Prayers and devotions. 3. Baptism - Orthodox Eastern Church. 4. Sacraments - Orthodox Eastern Church. I. Greek Orthodox Archdiocese of Australia. II. Title: Agion Baptisma.

265.1

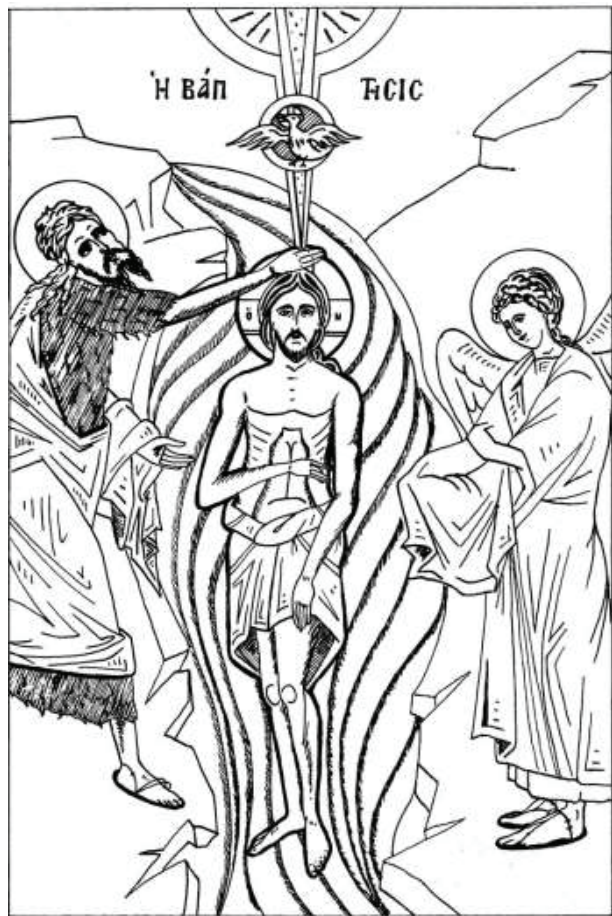
Typeset in 12 point Garamond and 11 point SymbolGreek II (Linguist's Software). Icon drawing by Fr Nicholas Brown.

CONTENTS

Preface	vii
Making of a Catechumen	3
Εἰς τὸ Ποιῆσαι Κατηχούμενον	
Service of Holy Baptism	33
Ἐκολουθία τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος	
Katavasias	93
Καταβασίαι	
Service of Holy Chrismation	105
Baptism in an Emergency	117

PREFACE

With the blessing of His Eminence Archbishop Stylianos of Australia, the Committee on the Translation of Liturgical Texts has worked for some years on the present translation of the Baptism Service. It has been a challenging task because of the unusual nature of some of the language and the complexity of the service itself. Other translations have been carefully compared, but this is intended to be a more accurate version, the need for which became evident. His Grace Bishop Seraphim of Apollonias was adviser to the Committee and gave his time to assist with the resolution of many difficult questions. The Committee, chaired by Dr John Lee, is grateful to him and a number of parish priests who gave their reactions. The Greek text is basically that in the *Mikron Efbologion*, with adjustments in the order to match actual practice, with His Grace's advice. Included in the book are not only the usual parts but a Service of Chrismation for already baptised persons entering the Orthodox Church.

A decorative border consisting of a continuous line of small red diamonds, forming a rectangular frame around the text.

HOLY BAPTISM
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς, φέρων ἐπιτραχήλιον, καὶ ἰστάμενος εἰς τὸν νάρθηκα, ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι καὶ σφραγίζει μετὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος ἐκ τρίτου λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. (γ)

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαὸς· Ἀμήν.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα τό· Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (αὐτῆς), λέγων τὴν παροῦσαν εὐχήν.

Εὐχή

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε, ἐλέησον.

Τερεύς: Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου (τόνδε ἢ τήνδε) τὸν καταξιωθέντα (τὴν καταξιωθείσαν) καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτὸν (αὐτήν) τῆς εἰς σὲ πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἵνα γνῶ ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ (αὐτῇ) ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν (αὐτήν) ἐν βίβλῳ ζωῆς σου καὶ ἔνωσον αὐτὸν (αὐτήν) τῇ ποιμνῇ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθῆτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν (αὐτήν) ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὄντα

σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ
(*αὐτῆς*). Εὐφρανον αὐτὸν (*αὐτήν*) ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτοῦ (*αὐτῆς*), καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει
αὐτοῦ (*αὐτῆς*): ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσ-
κυνῶν (*προσκυνοῦσα*) καὶ δοξάζων (*δοξάζουσα*)
τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψιστον, καὶ αἰνέση
σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
(*αὐτῆς*). Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός: Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς α΄

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παρα-
γενόμενος εἰς τὸν κόσμον καὶ κατασκηνώσας ἐν
ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα καὶ
τοὺς ἀνθρώπους ἐξέλῃται· ὃς ἐπὶ ξύλου τὰς
ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου
σκοτισθέντος καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνη-
μάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνις-
ταμένων· ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ
κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,

τουτέστι, σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τάξαντος τὰ Χερουβίμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὀρκίζω τοῦ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὐδὲ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἔξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψης, μηδὲ ὑποκρυβῆς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσης αὐτῷ ἢ ἐνεργήσης ἢ ἐνραγῆς, μὴ ἐν νυκτί, μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλ' ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς β΄

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς· Ὁ Θεός, ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ (*τῆς*) νεωστὶ σφραγισθέντος (*σφραγισθείσης*) ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σε οὖν, παμπόνηρον καὶ ἀκάθαρτον καὶ μιαρὸν καὶ ἐβδελυγμένον καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι· Ἔξελθε ἀπὸ τοῦ

ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι, κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσση ὄριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζοντα· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείνοντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ· τὸν θεμελιούντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ *(τῆς)* πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένου *(εὐτρεπιζομένης)*. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβερᾶς. Ἦξει γάρ, καὶ οὐ χροنيεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδοὺς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς γ´

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς· Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν *(τὴν δούλην)* σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ *(αὐτῆς)* πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καί, τῇ ὀξειᾷ σου χρησάμενος ἐνεργεῖα, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ *(αὐτῆς)* ἐν τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ *(αὐτῇ)* νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων ὅπως, τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων *(τυγχάνουσα)*, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Εὐχή

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς· Ὁ ὼν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδών· ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· Αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο, λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ (*αὐτῆς*) τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ ἀυγάσαι ἐν αὐτῷ (*αὐτῇ*) τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ (*αὐτῆς*) Ἄγγελον φωτεινόν, ῥύομενον αὐτὸν (*αὐτήν*) ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ (αὐτῇ) τρίτον ὁ ἱερεύς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ (αὐτῆς) καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος, λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ (*αὐτῆς*) πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ (*αὐτῆς*) τῇ καρδίᾳ (*καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ*). Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν (*αὐτὴν*) πρόβατον λογικὸν τῆς ἀγίας ποιμένης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκεῦος ἡγιασμένον, υἱὸν (*θυγατέρα*) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος (*πολιτευσαμένη*), καὶ φυλάξας (*φυλάξασα*) τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας (*διατηρήσασα*) τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐκφώνως·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἀποδουμένου δὲ καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, εἰ ἐν ἡλικίᾳ ἐστί, στρέφει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ δυσμᾶς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει ἐκ γ΄·

Ἀποτάσῃ τῷ Σατανᾷ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;
(γ')

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ κατηχούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ, καὶ λέγει·

Ἀποτάσσομαι. (γ')

Καὶ ἐρωτᾷ πάλιν ὁ ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον τρίς·

Ἰερεὺς· Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ; (γ')

Ἀποκρίνεται· Ἀπεταξάμην. (γ')

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρίς, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ οὕτως ποιεῖ ὁ κατηχούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος. Εἶτα στρέφει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς κατὰ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ τρίς·

Ἱερεύς: Συντάσῃ τῷ Χριστῷ; (γ)

Ἀποκρίνεται: Συντάσσομαι. (γ)

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ ἱερεύς ἐκ τρίτου·

Ἱερεύς: Συνετάξω τῷ Χριστῷ; (γ)

Ἀποκρίνεται: Συνεταξάμην. (γ)

Καὶ πάλιν λέγει ὁ ἱερεύς·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Καὶ λέγει ὁ κατηχούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ·

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα

Παντοκράτορα,

ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,

ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,

τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων
τῶν αἰώνων·

φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί,
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου
καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου,
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,
οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,

τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον
καὶ συνδοξαζόμενον,
τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

*Καὶ ὅταν πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει
πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ τρίτου·*

Ἱερεύς· Συνετάξω τῷ Χριστῷ; (γ)

Ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην. (γ)

Καὶ λέγει ὁ ἱερεύς·

Καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

*Καὶ προσκυνεῖ ὁ κατηχούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος
λέγων·*

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἰερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός: Ἀμήν.

Εὐχή

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἰερεύς: Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δούλον (*τὴν δούλην*) σου (*τόνδε, τήνδε*) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν (*αὐτήν*) τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος. Ἀπόδυσον αὐτοῦ (*αὐτῆς*) τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν (*αὐτήν*) εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν (*αὐτήν*) τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λαός· Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Εισέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἀλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἧτοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον· καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν κηρῶν ἐν τῇ κολυμβήθρα, λαβὼν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ θυμιατόν, ἀπέρχεται ἐν αὐτῇ καὶ θυμιᾷ κύκλω καὶ ἀποδοὺς τὸ θυμιατόν, προσκυνεῖ.

Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα τό· Χριστὸς ἀνέστη...

Τὰ Εἰρηνικά

Ὁ διάκονος ἢ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός, μεθ' ἐκάστην δέησιν· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἄξιον (*ἀξίαν*) γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν (*τήν*) ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (*βαπτισμένην*), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ νῦν προσερχομένου (*τῆς νῦν προσερχομένης*) τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ (*αὐτῆς*), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν (*αὐτὴν θυγατέρα*) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν (*αὐτὴν*) σύμφυτον καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ (*αὐτῇ*) τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ (*αὐτῇ*) τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν (*αὐτήν*) τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λαός· **Σοί, Κύριε.**

Καὶ τοῦ διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην χαμηλοφώνως (μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως καὶ τοῦ Ἀμὴν).

Εὐχή

Ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ρύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὀλοτελῇ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένῃ τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένομαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ

ἐπουρανίου. Καὶ μὴ μὸρφωσὸν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι *(τῇ μελλούσῃ)* ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν *(αὐτὴν)* ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου· καὶ μὴ καθέλης, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν *(αὐτὴν)* φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλης. Ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ *(προκοπούσης αὐτῆς)* ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ *(αὐτῆς)* τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ συμπληρωθῆναι τὰ Εἰρηνικά, ἄνευ ἐκφωνήσεως, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ συντετριμμένης καρδίας·

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. *(γ)*

Λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (γ)

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῆ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν

συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ
 ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ
 πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει
 σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει
 τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύ-
 ουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
 δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
 σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς
 ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἄγγελικαὶ Δυνά-
 μεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων
 χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερου-
 βίμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω ἐστῶτα,
 καὶ περιιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου
 δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερί-
 γραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνεκφραστος, ἦλθες
 ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι
 ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα,
 διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ
 διαβόλου τυραννοῦμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν
 τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν
 τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς
 ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ
 τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα.
 Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθης καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις συνανεστράφης· Σὺ καὶ τὰ Ἰορδά-
 νεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας
 αὐτοῖς τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς

κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας
δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ
νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύ-
ματος καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (γ')

Σφραγίζει Σταυροειδῶς τὸ ὕδωρ.

Λαός· Ἀμήν. (γ')

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρόσεως, τὴν
εὐλογίαὶν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρ-
σίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων
λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριο, δαίμοσιν
ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον,
ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν
ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου·
ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην, τὸ
θαυμαστὸν καὶ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν τοῖς
ὑπεναντίοις.

*Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ ὕδωρ τρίς· καὶ σφραγίζει
τοῦτο τῇ δεξιᾷ τρίτον καὶ ἐπεύχεται, λέγων·*

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις. (γ)

Λαός· Ἀμήν. (γ)

Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ (*τῇ βαπτιζομένῃ*), δεόμεθά σου, Κύριε, πνεῦμα πονηρόν, σκότωσιν λογισμῶν καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἄλλὰ σύ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμόν ψυχῆς, λουτρόν παλιγενεσίας, ἀνακαινισμόν πνεύματος, υἰοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν (*τὴν*) ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (*βαπτιζομένην*), εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος (*γενομένη*) σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ

θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται· καὶ φυλάξας *(φυλάξασα)* τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ αὐξήσας *(αὐξήσασα)* τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξεται τὸ βραβεῖον τῆς ἀνωκλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῆ τοῖς πρωτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῶ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Λαός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἐμφυσᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἐλαίου, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου, καὶ σφραγίζει διὰ τῆς χειρὸς τρις τοῦτο, ἥτοι τὸ ἔλαιον, καὶ λέγει τὴν παροῦσαν εὐχήν·

Εὐχὴ τοῦ Ἐλαίου

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Τερεύς: Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος μυστήριον δι' ἐκείνων προτυπώσας· ὁ καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας, ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἁγίου πληρώσας καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν, πᾶσι τοῖς χριστομένοις αὐτὸ ἐν πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ.

Εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἐλαίου, καταχέει ἐξ αὐτοῦ ἐν τῇ κολυμβήθρα, ποιῶν Σταυρούς γ', καὶ ἐν ἐκάστῳ Σταυρῷ ψάλλεται τὸ·

Διάκονος· Πρόσχωμεν. (γ')

Λαός· Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. (γ')

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου διὰ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἢ ἡ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος, λέγει· Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς τὴν ρίνα· Εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς.

Εἰς τὸ στόμα· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Εἰς τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.

Εἰς τοὺς πόδας· Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὑποκάτω τῶν ποδῶν· Τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς τὰ μετάφρενα· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Τὸ Βάπτισμα

Καὶ ὅταν χρισθῇ μετὰ τοῦ ἐλαίου ὅλον τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου, βαπτίζει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ὀρθιον καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς αὐτὸν κατέχων καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἢ ἡ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς· καὶ τοῦ Υἱοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ἐκάστη προσήσει κατάγων αὐτὸν καὶ ἀνάγων.

Καὶ λούει αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ὅλον τὸ σῶμα καλῶς.

Εἶτα λαμβάνει αὐτὸν ὁ ἀνάδοχος ἐκ τῆς ἀγίας κολυμβήθρας διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως ὑπταίσι χεισὶ, σαβάνου (σινδονίου) λευκοῦ πρότερον ἐφαπλωθέντος ἐν ταῖς χειρσίν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει·

Ψαλμὸς λα΄ (31)

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. (γ)

[Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσῶά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδία.]

Ἡ Χρῖσις

Ὁ ἱερεὺς χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν τοῦ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, τοῦ στήθους, τῶν μυκτήρων, τοῦ στόματος, τῶν δύο ὠτῶν, τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν καὶ τῶν μεταφρένων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Ἡ Τριχοκουρία

Ὁ ἱερεὺς κείρει τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου Σταυροειδῶς, λέγων·

Κείρεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (δεῖνα) τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (αὐτῆς), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λαός· Ἀμήν.

Ἡ Ἐνδυσις

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸν χιτῶνα λέγει·

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἢ ἡ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἴθισται ἵνα δίδηται τῷ νεοφωτίστῳ μικρὸς Σταυρός.

Καὶ ψάλλεται Τροπάριον εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ)

Ὁ ἱερεὺς νιψάμενος, ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τοῦ Μύρου καὶ τὰς ὑπολοίπους εὐχὰς χαμηλοφώνως, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τὰς Καταβασίας (βλ. σ. 92).

Εὐχὴ τοῦ Μύρου

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν *(τὴν δούλην σου τὴν)* νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ *(αὐτῇ)* δωρησάμενος· αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεῦ εὐσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ *(αὐτῇ)* καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ

ἀγίου καὶ παντοδυνάμου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἀγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν (*αὐτήν*) ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει· ρύσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ (*αὐτῆς*), καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (*αὐτῆς*) διατήρησον· ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν (*εὐαρεστοῦσά*) σοι, υἱὸς (*θυγάτηρ*) καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σφῆξιν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λαός· Ἀμήν.

Εὐχαὶ τῆς Ἀπολούσεως

Τερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Λαός· Σοί, Κύριε.

Εὐχή α'

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τῷ δούλῳ (*τῇ δούλῃ*) σου δωρησάμενος, καὶ ζοὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ (*αὐτῇ*) χαρισάμενος· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ (*αὐτῆς*) ἐναυγάζειν διὰ παντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ (*αὐτῆς*) ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὃ περιεβάλετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ (*αὐτῇ*) καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ (*αὐτῇ*) τὴν πνευματικὴν σφραγίδα τῆ χάριτί σου διατηρῶν, καὶ ἴλεως αὐτῷ (*αὐτῇ*) τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λαός: Ἀμήν.

Εὐχὴ β'

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν (*τὴν δούλην*) σου τὸν (*τὴν*) νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων

καὶ ἀκουσίῳ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ (*αὐτῇ*)
δωρησάμενος, ἐπίθεσ αὐτῷ (*αὐτῇ*) τὴν χειρὰ σου
τὴν κραταιάν, καὶ φύλαξον αὐτὸν (*αὐτήν*) ἐν τῇ
δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἄρρα-
βῶνα διαφύλαξον· καὶ ἀξίωσον αὐτὸν (*αὐτήν*)
εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν
εὐαρεσίαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νωμεν.

Λαός· Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ γ'

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς· Ὁ ἐνδυσάμενος (*ἢ ἐνδυσσαμένη*) σέ, τὸν
Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν
τὴν ἑαυτοῦ (*ἑαυτῆς*) κεφαλὴν· ὃν (*ἦν*) διαφύ-
λαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν
μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ (*αὐτῆς*) τε
καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι

τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὸν ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σφίξειν ἡμᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζῶοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λαός: Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῆσαι τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῆ σοὶ τῷ ἀριστοτέχνῃ· Αὐτός, Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δοῦλόν (*τὴν προσελθοῦσαν δούλην*) σου (*τόνδε ἢ τήνδε*) ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (*αὐτῆς*), εὐλόγησον,

ἅμα τῷ αὐτοῦ (*αὐτῆς*) ἀναδόχῳ· καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν κολυμβήθραν, περιερχόμενος αὐτὴν γύρωθεν μετὰ τοῦ ἀναδόχου, κατ' ἐνώπιον ἰσταμένου καὶ βαστάζοντος τὸ νεοφώτιστον βρέφος καὶ ἀπτομένην λαμπάδα, καὶ ψάλλων εἰς ἦχον α΄.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδώσασθε. Ἀλληλούϊα. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸν ἐνεδώσασθε. Ἀλληλούϊα.

Διάκονος· Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἀπόστολος

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Διάκονος· Σοφία.

Ἀναγνώστης· Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. *(Κεφ. στ΄ 3-11)*

Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀναγνώστης· Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄν-

θρῶπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστός, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἐρεῦς: Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Λαός: Ἄλληλουῖα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλουῖα.

Ἀναγινώσκεται ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης:

Τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον

Διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἐρεῦς: Εἰρήνη πᾶσι.

Λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. *(Κεφ. κη' 16-20)*

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἱερεύς: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δεήσεις

Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Διάκονος· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων σου, τοῦ (τῆς) νεοφωτίστου (δεῖνος), τοῦ (τῆς) ἀναδόχου (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ περιστῶτος λαοῦ.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Τερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορός· Ἀμήν.

Τερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λαός· Σοί, Κύριε.

Εὐχή

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς, κρατῶν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτισθέντος, ἐπεύχεται·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον (*τὸν παρόντα, τὴν παροῦσαν*), καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ, Δαυὶδ τὸν βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου (*τῆς δούλης*) σου (*τοῦδε ἢ τῆσδε*), διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ (*αὐτῇ*) τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὅπως προκόπτων (*προκόπτουσα*) ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ (*αὐτῆς*).

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λαός· Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν σπόγγον καινὸν ἢ βάμβακα μεθ' ὕδατος, ὁ ἱερεὺς ἀποσπογγίζει τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου, λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιάσθης, ἀπελούσθης εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἱερεὺς· Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου...*, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

** Οὗ τὸ ὄνομα ἔλαβεν ὁ νεοφώτιστος.*

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λαός· Ἀμήν.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ὁ νεοφώτιστος σὺν τῷ ἀναδόχῳ αὐτοῦ ἐν τῷ τοῦ νεοφωτίστου οἴκῳ, πάντων λαμπαδηφορούντων καὶ ψαλλόντων καθ' ὁδὸν τό·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε... ἢ· Τὴν παγκόσμιον δόξαν...

Σημείωσις

Ἐὰν ἡ Βάπτισις τελεσθῆ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων, ὁ ἱερεὺς παραλείπει τὰς εὐχὰς τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ὕδατος. Ἄντ' αὐτοῦ χρησιμοποιεῖ τὸν μέγαν Ἅγιασμόν, καὶ ἐκχέων Σταυροειδῶς ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ψάλλει Ἐν Ἰορδάνῃ... τρίς, καὶ ἀμέσως ἄρχεται τὴν εὐχὴν τοῦ ἐλαίου (Εἰρήνη πᾶσι, σ. 50) καὶ τὰ λοιπὰ κανονικῶς ὡς ἔχουσι.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Πρόσεχε, ὦ ἱερεῦ, καὶ παράγγειλον εἰς τὴν μαῖαν σὺν τῇ μητρὶ τοῦ νεοφωτίστου, ἵνα μὴ κολυμβήσωσιν αὐτὸν ἢ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ νίψωσιν ἕως ἡμερῶν ζ', τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ πλυνάτωσαν καὶ λουσάτωσαν αὐτόν, καὶ τὰ ἀπολούσματα τούτου ριψάτωσαν ἐν τόπῳ ὅπου οὐδεὶς βαδίζει ἐκεῖσε ἢ εἰς ποταμὸν ἢ εἰς τὸ χωνευτήριον τοῦ Ναοῦ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἐκτὸς τῆς περιόδου τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Σταυρὸν χαράζας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ,
τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι·
τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὸ τοῖς ἄρμασι, κρο-
τήσας ἤνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ
ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμ-
βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ
στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν, ἐξήν-
θησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυσ-
τήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά
σου τὴν θεότητα.

ᾠδὴ ε΄.

ὦ τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω
ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσ-
παγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς,
σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος
προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν
ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ
σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριμέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς
ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεο-
στυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντη-
χοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες
ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ΄.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς, ἤτοι τῆ Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί. Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὁδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου
τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χρισ-
τὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα.

Ὁδὴ ς΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέ-
τριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδη-
μένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους
Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὁδὴ ζ΄.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος
ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ
θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαβ-
βάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ
πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα, τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἄγνη Παρ-
θένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς
ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνη, τέρπου Θεοτόκε, ἐν
τῇ ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Holy Chrismation

The Service takes place in the Church. The person about to accept the Orthodox faith stands before the Royal Doors, facing the priest.

Priest: Blessed is the kingdom of the Father and the Son and the Holy Spirit, now and ever and to the ages of ages.

People: **Amen.**

Priest: Glory to you, our God, glory to you.

Heavenly King, Comforter, the Spirit of truth, present everywhere and filling all things, the treasury of good and giver of life, come and dwell in us and cleanse us from every impurity, and save our souls, Gracious One.

During the Easter period, instead of Heavenly King is chanted:

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs bestowing life. (3)

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done on earth as it is in heaven.
Give us today our daily bread,
and forgive us our sins,
as we forgive those who sin against us.
And lead us not into temptation,
but deliver us from evil.**

Priest: For yours is the kingdom and the power
and the glory, Father, Son and Holy Spirit, now
and ever and to the ages of ages.

People: **Amen.**

Dismissal Hymn of Pentecost

Blessed are you, Christ our God, who revealed
the fishermen as most wise, sending down on
them the Holy Spirit, and through them casting
a net over all the world; Loving One, glory to
you.

*The priest invites the person about to be received to step
forward with his/her Godparent and to read the
following Confession and the Symbol of Faith.*

through him all things were made.

Who for us and for our salvation
came down from heaven,
and was incarnate of the Holy Spirit
and the Virgin Mary,
and became human,
and was crucified for us under Pontius Pilate,
and suffered and was buried,
and rose on the third day according to the
Scriptures,
and ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father,
and will come again in glory
to judge the living and the dead,
and his kingdom will have no end.

And in the Holy Spirit,
the Lord, the giver of life,
who proceeds from the Father,
who together with the Father and the Son
is worshipped and glorified,
and who spoke through the Prophets.

In one holy, catholic and apostolic Church.
I acknowledge one baptism for the forgiveness
of sins.

Holy Chrismation

One and all his schemes, and through your saving fear keep his (*her*) soul in purity and righteousness; so that pleasing you in every word and deed, he (*she*) may become a son (*daughter*) and inheritor of your heavenly kingdom.

**The priest turns to the Godparent, who says the name.*

For you are our God, a God of mercy and salvation, and to you we offer glory, Father, Son and Holy Spirit, now and ever and to the ages of ages.

People: **Amen.**

Chrismation

After the prayer, the priest anoints the person with the holy Chrism, making the sign of the Cross on the forehead, breast, nose, mouth, ears, hands, legs, feet and back, saying each time:

The seal of the gift of the Holy Spirit. Amen.

Prayer at Cutting of the Hair

Deacon: Let us pray to the Lord.

Cutting of the Hair

The priest cuts the hair of the person's head in a Cross shape, saying:

The hair of the servant of God (name) is cut, in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit.

People: **Amen.**

Litany

Deacon: Have mercy on us, O God, according to your great mercy, we ask you, hear us and have mercy.

People: **Lord, have mercy. (3)**

Deacon: Again, we pray for mercy, life, peace, health, and salvation of your servants, the newly enlightened one (name), the Godparent (name), and all the people here present.

People: **Lord, have mercy. (3)**

holy, glorious and praiseworthy Apostles; of the holy, glorious and triumphant Martyrs; of our holy and God-bearing Fathers and Mothers; of the holy and righteous Ancestors of God Joachim and Anna; of Saint...*; and of all the Saints, have mercy on us and save us, as a good and loving God.

**The Saint whose name the newly chrismated person has received.*

Through the prayers of our holy Fathers, Lord Jesus Christ our God, have mercy on us and save us.

People: **Amen.**